

Forandring, for saa vidt angaar Betalingen for Overvægt ved Forsendelser af Tidender og Tidsskrifter — og ved Overvægt forstaaer jeg altsaa det, Tidenderne vejer mere end 35 g gennemsnitlig pr. Nummer —, idet Portoen er nedsat fra 1 Øre til 0,8 Øre pr. 100 g. Ministeren begrundede dette med Henviisning til, at naar man ikke tilsigtede at skaffe Statskassen større Indtægter, vilde en saadan Nedsættelse af Portoen for Forsendelser af anmeldte Dagblade kunne gaa an, idet den nye Porto vilde skaffe Statskassen omtrent samme Indtægt, som den har nu. Og det er rigtigt. De 2 Øre pr. Nummer for anmeldte Blade, som Ministeren foreslaar i Stedet for de 5 Øre, vi tidligere har vedtaget i Folketinget, vil omtrent være i Stand til at dække den Mindreindtægt, som vil fremkomme af det, som jeg vilde kalde Overvægtsporto for Dagblade. Jeg skal nu ikke nægte, at jeg synes, de 2 Øres Betaling pr. Nummer for anmeldte Blade og Tidsskrifter er en meget ringe Betaling i Forhold til det store Arbejde, som for Postvæsenet faktisk er forbundet med disse anmeldte Blade. Det er ikke saa slemt med Ugebladene, men naar man tænker paa Maanedblade, visse Foreningsblade, der kommer en Gang om Maaned, hvor hverken det paagældende Postkontors Personale eller Postbudene eller Landposterne er i Stand til at huske, hvem det er, der skal have det paagældende Foreningsblad eller Tidsskrift eller Tidende, og tænker paa, at der paa hvert enkelt af mange Tusinder af den Slags Blade maa skrives Navn, vil man forstaa, at det Arbejde, der i saa Henseende forlanges af Postvæsenet, ikke er ringe. Det er gjort uden nogen som helst Betaling hidtil, og man kan da nok sige, at det er bedre at faa 2 Øre for det end slet ingenting, og det er i Virkeligheden ud fra denne Betragtning, jeg mener, vi bør tage det, som her foreslaas, saa at Postvæsenet for sit Arbejde med disse anmeldte Blade faar en om end efter min Mening meget ringe Betaling. Jeg kan derfor anbefale, at man tager Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, fordi de er vel kendte. Selv om maaske nok en enkelt af dem ikke har været forhandlet her i Tinget, har den dog været behandlet i det andet Ting, og jeg vil derfor — i hvert Fald indtil videre — ikke sige noget om Enkelthederne.

Jeg kan ikke undlade til Slutning at

gøre opmærksom paa, at det for mig har en vis Interesse, at vi nu staaer med et Lovforslag, der kun beskæftiger sig med Porto for Forsendelse af Dagblade og Tidsskrifter m. v., thi Begyndelsen til hele Sagen var den, at man fra Finanslovkommissionens Side foreslog visse Forandringer med Hensyn til Lokalportodistrikterne, Forandringer, som man mente vilde bringe Statskassen en ikke ringe forøget Indtægt. Jeg fandt, at naar jeg skulde fremsætte Forslag til Lov om Forandringer i Postloven, hvad jeg mente at burde i Overensstemmelse med hele den Stilling, Ministeriet indtog til Finanslovkommissionens Betænkning, vilde jeg medtage et Forhold, som jeg efter de Erfaringer, jeg havde gjort indenfor Postvæsenet, havde al Grund til at tro, man vilde være tilfreds med samtidig at faa optaget til Revision, nemlig Porto for Forsendelse af Dagblade o. s. v., og nu ender vi med, at det eneste, der er Udsigt til at faa gennemført, i hvert Fald i denne Omgang, er dette ene nye, som jeg den Gang medtog. Jeg kan i og for sig kun være tilfreds dermed, for saa vidt som det altsaa er det, der, om jeg saa maa sige, er min Indsats i Spørgsmaalet om Ændringer i Postloven, der har Udsigt til, forhaabentlig uden større Vanskelighed, at blive ført igennem.

Jeg anbefaler, som sagt, at vi vedtager Lovforslaget. Det vil af Bladene blive modtaget med Paaskønnelse og Velvillie, og jeg er sikker paa, at ogsaa Postvæsenet vil sætte Pris paa at faa Bestemmelser, som det virkelig er muligt at opretholde og gennemføre, Bestemmelser, over hvis strenge Overholdelse saavel med Hensyn til Porto som med Hensyn til Vægten der ikke fra Bladenes Side kan være Grund til at klage. Jeg kan ikke se nogen Grund til, at vi paa ny skulde beskæftige os med Lovforslaget i den Grad, at det skulde være nødvendigt at lade det gaa i Udvalg — derom foreligger der jo heller ikke i Øjeblikket Spørgsmaal. Jeg anbefaler, som sagt, at vi vedtager Lovforslaget, som det er fremsat af den højtærede Minister.

Mortensen: Efter den Skæbne, som de Lovforslag om Forandringer i Postloven eller om en fuldstændig ændret Postlov, der har foreligget i de to foregaaende Samlinger, fik ved Udgangen af sidste Rigsdagssamling, er det tilfredsstillende for mig, at det nuværende Ministerium ikke fremsætter noget Lovforslag